

Novela nařízení vlády č. 354/2002 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY

č. 206/2006 Sb.

ze dne 12. dubna 2006,

kterým se mění nařízení vlády
č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví
emisní limity a další podmínky pro
spalování odpadu

Kontakt: Ing. Pavel Jílek

tel.: 267 122 305

e-mail: jilek@env.cz

Účel novely

- Účelem provedených změn bylo odstranění zjištěných aplikačních nedostatků textu, včetně upřesnění některých ustanovení transponovaných ze směrnice 2000/76/EC o spalování odpadu z hlediska praktického provádění. Obsah změn je spíše formálního charakteru, který svým upřesněním pomůže dotčeným subjektům při provádění a naplňování tohoto právního předpisu.
- Zpřehlednění textu vypuštěním neplatných příloh a odkazů na ně.

Spalitelné kapalné odpady (vč. odpadních olejů) v původním znění NV č. 354/2002 Sb.

§ 1 Předmět úpravy

(2) Toto nařízení se nevztahuje na

c) zařízení, kde jsou spalovány a spoluspalovány pouze spalitelné kapalné odpady, které mají výhřevnost nejméně 30 MJ/kg a celkový obsah polychlorovaných aromatických uhlovodíků nebo jejich derivátů, zejména polychlorovaných bifenyly (PCB) nebo pentachlorofenolu (PCP) nejvýše 10 mg/kg, jejichž spalováním nemohou vznikat jiné nebo větší emise znečišťujících látek, než jaké vznikají ze spalování plynového oleje.

§ 12 Společná ustanovení

Nová úprava

1. V § 1 odst. 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.
2. V § 1 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámek pod čarou č. 3a a 3b, zní:

„(3) Požadavky stanovené v tomto nařízení pro nebezpečné odpady se nevztahují na tyto nebezpečné odpady

a) spalitelné kapalně odpady, včetně odpadních olejů^{3a)}, pokud splňují tyto podmínky:

1. celkový obsah polychlorovaných aromatických uhlovodíků nebo jejich derivátů, zejména polychlorovaných bifenyli (PCB), nebo pentachlorofenolu (PCP), není vyšší než 50 mg/kg,
 2. neobsahují jiné složky, které činí odpad nebezpečným podle zvláštního právního předpisu^{3b)}, a které by bránily využití odpadu způsobem obdobným jako paliva, a
 3. jejich výhřevnost je nejméně 30 MJ/kg,
- b) spalitelné kapalně odpady, jejichž spálením nemohou vzniknout jiné nebo větší emise, než jaké vznikají ze spalování plynového oleje⁴⁾.“

3a) § 28 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.

3b) Příloha č. 5 zákona č. 185/2001 Sb.“

Obtěžování zápachem

3. V § 6 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

13. V § 10 se odstavec 13 zrušuje.

V nové úpravě je vypuštěna pachová problematika (s výjimkou § 5 odst.1 písm. b), kterou komplexně řeší vyhlášky č.362/2006 Sb. a 363/2006 Sb. Rovněž směrnice 2000/76/EC o spalování odpadů, se problému pachu přímo nedotýká.

Text nařízení se zpřehlednil vypuštěním příloh,
jejichž platnost uplynula.

20. Přílohy č. 6 a 8 až 11 se zrušují.

Body 5, 6, 7, 9, 10 a 14:

vypouští odkazy na zrušené přílohy

8. V § 10 odst. 10 písm. a) se za slova „přílohy č. 2 k tomuto nařízení“ doplňuje čárka a zbývající část textu se zrušuje.

11. V § 10 se na konci odstavce 10 tečka nahrazuje spojkou „a“ a doplňuje se písmeno e), které zní: „e) 97 % všech denních průměrných hodnot koncentrací oxidu uhelnatého v kalendářním roce nepřekročí hodnotu emisního limitu stanoveného podle písmene e) bodu 1 přílohy č. 5 k tomuto nařízení.“.

Vedle vypuštění odkazů na zrušené přílohy (v bodu 8) ustanovení zjasňují text z hlediska možných výkladů přímé (současné) vazby dodržení emisních limitů na podmínku 97 % denních hodnot koncentrací CO v kalendářním roce. Tato podmínka je nyní uvedena zřetelně odděleně v novém písmenu e) podle bodu 11.

Upřesňuje se způsob aplikace nejistoty měření z hlediska vymezení rozsahu hodnot daného intervalu spolehlivosti, období roku a odstraňuje se tisková chyba.

12. V § 10 odst. 11 větě druhé se slovo „hodnot“ nahrazuje slovem „výsledků“, slovo „uvedené“ se nahrazuje slovem „vymezené“ a ve větě poslední se slovo „rok“ nahrazuje slovy „kalendářní rok“ a text „%“ se zrušuje.

V případě opravy „%“ zní ustanovení:

Pro získání platných denních průměrných hodnot nesmí být vypuštěno více než 5 půlhodinových průměrných hodnot z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den. Za kalendářní rok nesmí být vypuštěno ze stejných důvodů více než 10 denních průměrných hodnot.

Upozornění:

Tyto průměrné hodnoty mohou být vypuštěny pouze v případech, že provozovatel může doložit, že systém kontinuálního měření měl poruchu nebo v něm byl prováděn servisní zásah. V žádném případě nesmí provozovatel jednoduše bez tohoto důvodu vyřadit např. 5 nejvyšších půlhodinových průměrů za den!

Aplikace nejistoty měření

17. V příloze č. 3 úvodní část textu ustanovení bodu 3 zní:
„Hodnota 95% intervalu spolehlivosti jednotlivého změřeného výsledku na úrovni denní hodnoty emisního limitu nesmí překročit následující procentní podíly hodnot emisních limitů.“

Oxid uhelnatý	10 %
Oxid siřičitý	20 %
Oxid dusičitý	20 %
Tuhé znečišťující látky celkem	30 %
Celkový organický uhlík	30 %
Chlorovodík	40 %
Fluorovodík	40 %

Uvedené procentní hodnoty EL představují povolenou nejistotu použité měřicí metody, resp. nejvyšší přípustnou chybu změřeného výsledku.

Provozovatel garantuje, že měřicí systém na zařízení přinejmenším splňuje daná kritéria spolehlivosti. Při hodnocení souladu změřených výsledků s emisními limity se změřené hodnoty „upraví“ na nejistotu měření odečtem příпустné hodnoty intervalu spolehlivosti. Postup vyhodnocení dodržení EL se provede v následujících krocích:

Krok 1

Denní hodnota emisního limitu x příпустná hodnota intervalu spolehlivosti (%) / 100 = nejistota měření [mg/m³]

Krok 2

Úprava změřeného výsledku odečtením nejistoty měření:

Změřená hodnota - nejistota měření = „upravený“ výsledek

Krok 3

Porovnání upraveného výsledku s hodnotou emisního limitu.

Příklad výpočtu

Předpokládejme, že: změřený výsledek TZL je 13 mg/m³; přípustná hodnota intervalu spolehlivosti pro TZL je 30 %, EL pro TZL je 10 mg/m³.

Následují kroky:

1.

$$10 \times 30/100 = 3 \text{ mg/m}^3 \quad \text{nejistota měření}$$

2.

$$13 - 3 = 10 \text{ mg/m}^3 \quad \text{„upravený“ výsledek}$$

3.

Porovnání s EL: „upravený“ výsledek se rovná EL, proto je v souladu s EL berouce v úvahu nejistotu měření.

4. V § 9 odstavec 2 zní:

„(2) Autorizovaná osoba podle § 5 odst. 10 dohlíží na správnou funkci zařízení emisních měřicích systémů pro emise do ovzduší a do vod a zajišťuje postupem podle zvláštního právního předpisu ¹⁰⁾ nejméně jednou za rok ověření správnosti jejich měření a nejméně jednou za tři roky jejich kalibraci.“.

Obsah dohledu autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ovzduší nad funkcí zařízení pro kontinuální měření se formuluje jednodušeji ve vztahu k obdobnému ustanovení „průřezové“ vyhlášky č. 356/2002 Sb.

16. V příloze č. 2 bodu 2.1 odstavci druhém ve větě třetí a v desátém řádku tabulky se text „ng/m³“ nahrazuje textem „ng TE/m³“.

18. V příloze č. 4 v jedenáctém řádku tabulky se text „ng/l“ nahrazuje textem „ng TE/l“.

Upřesnění jednotky koncentrace
PCDD/F ve smyslu přepočtu
ekvivalentem toxicity podle přílohy 1.

19. V příloze č. 5 se slova „Plynné sloučeniny“ nahrazují slovy „Plynné anorganické sloučeniny“.

Upřesňuje se rozsah látek, pro něž jsou stanoveny specifické emisní limity (sloučeniny chloru a fluoru, vyjádřené jako HCl a HF) z hlediska reálně měřených hodnot, kterými jsou pouze plynné anorganické sloučeniny.

Poznámka k povolování upuštění od kontinuálního měření emisí látek znečišťujících ovzduší uloženého nařízením vlády č. 354/2002 Sb. na základě ustanovení § 7 odst. 9 vyhlášky MŽP č. 356/2002 Sb.

Jak známo, nařízení vlády č. 354/2002 Sb., které transponuje směrnici 2000/76/EC, o spalování odpadu, ukládá pro účely posouzení souladu se stanovenými emisními limity provádění kontinuálního měření látek, a to oxidů dusíku (NO_x), oxidu uhelnatého (CO), tuhých znečišťujících látek (TZL), celkového organického uhlíku (TOC), anorganických sloučenin chloru v plynné fázi (HCl), anorganických sloučenin fluoru v plynné fázi (HF) a oxidu siřičitého (SO_2) - § 10 odst. 2 písm. a). Za určitých podmínek, mezi nimiž **není** provozní doba spalovny v kalendářním roce, ale prokázání, že emise znečišťujících látek nemohou být za žádných okolností vyšší, než jsou předepsané emisní limity, lze nahradit kontinuální měření jednorázovým pouze v případě HCl, HF a SO_2 . Vyhláška MŽP č. 356/2002 Sb. uvádí v § 7 odst. 9 „Zařízení, která jsou provozována pouze po dobu v úhrnu nepřekračující 700 hodin v kalendářním roce a jsou pro taková použití předem označena a evidována inspekcí, nemusejí být kontinuálním měřením vybavena, i kdyby jinak takové povinnosti podléhala.“ **Pokud by bylo toto ustanovení použito ve vyjádření ČIŽP a rozhodnutí KU k povolení upuštění od kontinuálního měření, jednalo by se o hrubou implementační chybu!**

Podle názoru OOO potvrzeného stanoviskem odboru legislativního, nelze výše uvedené ustanovení vyhlášky č. 356/2002 Sb. použít k omezení povinností stanovených pro měření emisí nařízením vlády č. 354/2002 Sb., které je uvádí jasně a vyčerpávajícím způsobem v souladu se směrnicí 2000/76/EC. Upuštění od kontinuálního měření opírající se o dobu provozování spalovny je v příkrém rozporu se správnou implementací směrnice 2000/76/EC.

Děkuji za laskavou pozornost